

U S T A W A

z dnia 2024 r.

**o zmianie ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz
ustawy o opłacie skarbowej**

Art. 1. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1176) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwolnienia i ulgi podatkowe określone w art. 12 ust. 1 pkt 3–7, ust. 6, art. 13 i art. 13c stosuje się na wniosek podatnika w drodze decyzji.”;

2) w art. 13f w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „rozporządzeniu Komisji (UE) nr 702/2014 z dnia 25 czerwca 2014 r. uznającym niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 193 z 01.07.2014, str. 1)” zastępuje się wyrazami „rozporządzeniu Komisji (UE) nr 2022/2472 z dnia 14 grudnia 2022 r. uznającym niektóre kategorie pomocy w sektorach rolnym i leśnym oraz na obszarach wiejskich za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 327 z 14.12.2022, str. 1)”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70, 1313 i 2291) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) budynek – obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach, albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność;

2) budowla:

- a) obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- b) elektrownia wiatrowa, elektrownia jądrowa i elektrownia fotowoltaiczna, biogazownia rolnicza, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linowa, wyciąg narciarski oraz skocznia, w części niebędącej budynkiem – wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,
- c) urządzenie budowlane – przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a i b, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- d) urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a–c – wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,
- e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową

– wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie”;

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a–2c w brzmieniu:

„2a) obiekt budowlany – budynek lub budowla, z wyłączeniem wyrobisk górniczych, a także niewielkich obiektów stanowiących:

- a) obiekty kultu religijnego – w szczególności kapliczki, krzyże przydrożne i figury,
- b) obiekty architektury ogrodowej – w szczególności posągi i figurki ogrodowe, wodotryski, mostki i pergole, murowane grille, oczka wodne,
- c) obiekty użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku – w szczególności śmietniki, wiaty na wózki dziecięce i rowery oraz obiekty stanowiące wyposażenie placów zabaw dla dzieci;

- 2b) roboty budowlane – prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725 i 834);
 - 2c) trwale związanie z gruntem – takie połączenie obiektu budowlanego z gruntem, które zapewnia temu obiektowi stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym niezależnym od działania człowieka, mogącym zniszczyć, spowodować przemieszczenie lub przesunięcie się obiektu na inne miejsce;”
- b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:
- „2c. Za część mieszkalną budynku mieszkalnego uznaje się także pomieszczenie przeznaczone do przechowywania pojazdów w tym budynku.”;
- 2) w art. 7:
- a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) budowle infrastruktury portowej w portach morskich lub przystaniach morskich oraz zajęte pod nie grunty, a także budowle infrastruktury zapewniającej dostęp do portów morskich lub przystani morskich oraz zajęte pod nie grunty;”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zwolnieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze i pkt 1c, nie podlegają grunty, budynki i budowle wchodzące w skład obiektu infrastruktury usługowej, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 załącznika nr 2 do ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym.”;
- 3) w art. 19 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) może zarządzić pobór tych opłat w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso, a także może wprowadzić obowiązek prowadzenia przez inkasentów ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej oraz określić szczegółowy zakres danych zawartych w tych ewidencjach, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego poboru tych opłat;”;
- 4) załącznik nr 4 do ustawy otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023 r. poz. 2111 oraz z 2024 r. poz. 1222) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1d w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy wskutek zmiany organu administracji rządowej lub samorządowej lub podmiotu, o którym mowa w art. 1 ust. 2, właściwego do dokonania czynności urzędowej, wydania zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji) podlegającego opłacie skarbowej, czynność ta została dokonana, zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesja) zostało wydane przez organ lub podmiot inny niż ten, do którego złożono zgłoszenie lub wniosek o ich dokonanie lub wydanie, organ ten lub podmiot jest zobowiązany przekazać organowi podatkowemu właściwemu ze względu na:

- 1) złożenie zgłoszenia lub wniosku oraz
- 2) siedzibę organu administracji publicznej lub podmiotu, który dokonał czynności urzędowej lub wydał zaświadczenie albo zezwolenie (pozwolenie, koncesję) – informację o zmianie organu lub podmiotu właściwego do dokonania czynności urzędowej, wydania zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji), przy czym informacja taka powinna być przekazana niezwłocznie po dokonaniu czynności urzędowej, wydaniu zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji).

1b. Do informacji, o której mowa w ust. 1a, należy dołączyć kopię dowodu zapłaty opłaty skarbowej, a jeżeli w aktach sprawy nie pozostał ten dowód lub jego kopia, w informacji należy wskazać dodatkowo: imię i nazwisko (nazwę lub firmę) podmiotu, który dokonał zapłaty opłaty skarbowej, jego adres, przedmiot tej opłaty, kwotę zapłaconej opłaty, datę wpłaty oraz numer pokwitowania lub rachunku bankowego, na który dokonano wpłaty.

1c. Organ podatkowy, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, jest zobowiązany przekazać kwotę zapłaconej opłaty skarbowej od dokonania czynności urzędowej, wydania zaświadczenia lub zezwolenia (pozwolenia, koncesji) na rachunek właściwego organu podatkowego w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1a.

1d. Jeżeli kwota zapłaconej opłaty skarbowej nie zostanie przekazana w terminie, o którym mowa w ust. 1b, naliczane są odsetki za zwłokę w wysokości ustalonej jak dla zaległości podatkowych, począwszy od dnia następującego po dniu upływu tego terminu.”;

2) w art. 12 w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) od złożenia dokumentu, o którym mowa w pkt 2, w formie elektronicznej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego:

- a) organ właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę mocodawcy, a w przypadku udzielenia pełnomocnictwa przez więcej niż jednego mocodawcę w jednym dokumencie – organ właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę mocodawcy, wskazanego w tym dokumencie jako pierwszy, który ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- b) Prezydent miasta stołecznego Warszawy, jeżeli mocodawca lub żaden z mocodawców ustanawiających pełnomocnictwo lub prokurę w jednym dokumencie nie posiada miejsca zamieszkania lub siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

3) w załączniku do ustawy w części I:

- a) w ust. 41 w kolumnie 2 wyrazy „programu szkolenia” zastępuje się wyrazami „szczegółowego programu kursu specjalistycznego”,
- b) po ust. 41 dodaje się ust. 41a w brzmieniu:

	41a. Stwierdzenie posiadania kadry oraz środków umożliwiających prowadzenie szkoleń osób wykonujących czynności w ruchu zakładu górniczego	105 zł	
--	--	--------	--

Art. 4. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wszczęto na wniosek i nie zakończono postępowania o zastosowanie w 2025 r. zwolnienia, o którym mowa w art. 12 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, to postępowanie umarza się, a zwolnienie stosuje się z urzędu.

Art. 5. 1. Osoby fizyczne, z wyłączeniem osób fizycznych, o których mowa w art. 6 ust. 11 ustawy zmienianej w art. 2, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożyły informację, o której mowa w art. 6 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 2, z tytułu przysługującej im odrębnej własności lub współwłasności lokalu stanowiącego pomieszczenie przeznaczone do przechowywania pojazdów w budynku mieszkalnym, nie mają obowiązku złożenia takiej informacji z tego tytułu w 2025 r.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, do postępowania w sprawie ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości, przepisy art. 165 § 5 pkt 1

i art. 200 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 879) stosuje się odpowiednio.

Art. 6. 1. W 2025 r. podatnicy, o których mowa w art. 6 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 2, mogą składać deklaracje na podatek od nieruchomości na rok 2025 w terminie do dnia 31 marca 2025 r., jeżeli spełnią warunki określone w ust. 2.

2. W celu skorzystania z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, podatnicy są obowiązani:

- 1) złożyć do właściwego organu podatkowego w terminie do dnia 31 stycznia 2025 r. pisemne zawiadomienie o skorzystaniu z tego uprawnienia, zawierające:
 - a) nazwę organu podatkowego, do którego zawiadomienie jest kierowane,
 - b) nazwę podatnika składającego zawiadomienie, adres jego siedziby oraz jego identyfikator podatkowy,
 - c) oświadczenie o skorzystaniu z uprawnienia do złożenia deklaracji na podatek od nieruchomości na rok 2025 w terminie do dnia 31 marca 2025 r.;
- 2) bez wezwania organu podatkowego, wpłacić na rachunek właściwej gminy miesięczne raty podatku od nieruchomości:
 - a) za styczeń – w terminie do dnia 31 stycznia 2025 r.,
 - b) za luty – w terminie do dnia 15 lutego 2025 r.,
 - c) za marzec – w terminie do dnia 15 marca 2025 r.

– w wysokości odpowiadającej średniej miesięcznej kwocie należnego podatku za 2024 r.

3. W przypadku gdy uiszczone raty, o których mowa w ust. 2, są:

- 1) niższe niż raty podatku od nieruchomości wynikające ze złożonej deklaracji na podatek od nieruchomości na rok 2025 za miesiące, za które zostały uiszczone, brakująca kwota podatku pozostała do zapłaty podlega, bez wezwania organu podatkowego, wpłacie na rachunek właściwej gminy w terminie do dnia 31 marca 2025 r.; kwota wpłacona w tym terminie nie stanowi zaległości podatkowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;
- 2) wyższe niż raty podatku wynikające ze złożonej deklaracji na podatek od nieruchomości na rok 2025 za miesiące, za które zostały uiszczone, kwota powstałej różnicy nie stanowi nadpłaty w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, a do jej zaliczenia lub zwrotu przepis art. 76 tej ustawy stosuje się odpowiednio.

Art. 7. 1. W sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej o dokonanie czynności urzędowej na podstawie zgłoszenia lub na wniosek, wydanie zaświadczenia na wniosek lub wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji), wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 11 ust. 1a–1d ustawy zmienianej w art. 3.

2. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożono dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, jego odpis, wypis lub kopię, do ustalania właściwości organu podatkowego w sprawie opłaty skarbowej stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. Akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 19 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 19 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym
Renata Łućko
Zastępca dyrektora
Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Finansów